

seal olla Brigitta-kloostrete juures mõnda leitud, mis kui weike laste luud wäljanäitas. Järelkuulamisel aga, mis Kardinal St. Petri al Winkunla läbi tehtud saiwad, ei ole laebtusi põhjustada suutnud.

Aastal 1407 palusiwad Tallinna kaupmehed Henrik Swalbart, ehk Schwalberg, Henrik Husser ja Gerlak Kruse kümne teisega luba, oma kuluga üht Brigitta-kloostred ehitada, oma warandust sellele kinkida ja ka ise selle kloostre sisse astuda, mida nemad Mariendal Tallinna juures nimetasiwad. Paapsti poolest sai luba keelmata antud, nimetud aastal alustati Henrik Swalbart juhatamise all ehitust, mida aastal 1436 lõpetati. Paapsti wiimane kinnitus ei olnud küll weel tulnud, aga klooster sai selsamal aastal Piiskop Henrik von Ulsküla läbi õnnistatud ja juba wiis aastad enne seda oliwad 16 õde ja 6 wenda nonnedeks ja munkadeks õnnistatud. Peale püha Brigitta oli ka püha neidsit Maria selle uue kloostre laitsejaks seatud ja mõlemad on siis ka kloostre pitsari peal näha, mis weel alles on. — Pea pärast kloostre asutust leidis Tallinna Raekohus, et se liiga linna ligidal oleks. Waenlased wõisiwad ennast seal kergest kui rändajad koguda; rikkamad kodanikud astusiwad sagedast lõige oma waraga selle kloostre sisse, linna ja Rae wastased

leialsiwad seal laitsemist; sagedast oleks seal linna ja maalt kokkutulnud rahwa wahel riidu ja listumist j. n. e. Linn saatis selleks saadikuid ja palweid Saksa-rittrete Ordensmeistre juure aga sel ajal oli waimulikudel feltfondadel suur wõimus ja asi jäi kuida oli, ka ei ole kuulnud, et klooster ennast maa ehk linna waenlastega ühendanud oleks.

Tallinna Brigitta-kloostrel oliwad kauuis laiad maad Cestimaal ja kõigele küladele, mõisadele ja weskidele kinnitas Heermeister Wolter von Plettenberg wabadust sõda-teenistusest ja maksudest, et wagad wennad ja õed kergemini Sumalad teenida wõisiwad. Asutajate tahtmine oli wistist hea, kuida seda asja sel ajal mõisteti, ja esimesed õed ja wennad wõisiwad ka wagal meelel Sumalad teenida, nii heast kui nemad seda mõistsiwad. Pea aga hakkasiwad elukombed kloostretes üleühtse raiskuminema, pealegi kloostretes, kus õed ja wennad ühe katuse all elasiwad, ja ka meie Brigitta-kloostre üle kirjutab meie ajalou ülespanija Balthasar Russow:

„Koguni wõimalik ei ole, kõiti seda hirmust roojust ülespanna, mis Saanituled juures nendel kolmel õöl, mis Saani-, Peter-Pauli- ja Maariamäeläigu ees käiwad, linnades, alewitudes, mõisades ja külades sünnib. Mitte ühes ei ole asi teistwiisi, kusagil ei ole mund midagi nähtud, kui